

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XI. — Wydana i rozesłana dnia 21 marca 1876.

28.

Ustawa z dnia 19 marca 1876,

o wyznaczaniu terminów do użycia środków prawnych przeciwko rozstrzygnięciom i rozporządzeniom czynników administracyi skarbu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Przedstawienia, zażalenia lub rekursy przeciwko poleceniom, rozporządzeniom lub rozstrzygnięciom, wydanym w drodze administracyjnej przez władze, urzędy i czynników administracyi skarbu, ustanowionych do nakładania, wymiaru i administracyi podatków stałych, opłat niestałych i wszelkich innych dochodów niestałych na rzecz państwa, wnosić należy, o ile przepisy istniejące dopuszczalność ich uzasadniają, w terminie trzydziestodniowym, a jeżeli wymierzone są tylko przeciwko nałożeniu kary porządkowej, w terminie ośmiodniowym, do tego czynnika, od którego wyszło polecenie, rozporządzenie lub rozstrzygnięcie.

Jeżeli jednak środek prawny tyczy się rozporządzeń lub poleceń dzierżawców albo jakichkolwiek innych czynników prywatnych, mających polecenie poboru dochodów niestałych państwa, popierać należy takowy we władzach skarbowych pierwszej instancyi, do nadzoru nad nimi ustanowionych.

W przypadkach na uwzględnienie zasługujących, władza, w której środek prawny ma być popierany, może termin przedłużyć. Niewniesienie przedstawienia, zażalenia lub rekursu w terminie przepisany przynieść może uszczerbek tylko tej stronie, której odnośną rezolucyą lub polecenie doręczono, albo jej dzieciom.

§. 2.

W rozporządzeniach w §-fie 1-ym wzmiankowanych, wskazać należy wyraźnie władze, do których i termin w którym przedstawienia, zażalenia lub rekursy mają być wniesione, w przeciwnym razie termin zaczyna upływać dopiero od doręczenia rozporządzenia dodatkowego, zawierającego te szczegóły.

Termin zaczyna się od dnia, który nastąpi po doręczeniu, w liczeniu go nie będą brane w rachubę dni biegu poczty w tym przypadku, jeżeli odnośny dokument oddany był zakładowi pocztowemu za urzędowym potwierdzeniem odbioru (kartą oddawczą, rewersu itd.).

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto powszechne, termin kończy się dopiero z następnym dniem powszednim.

Jeżeli strona poda do władzy prośbę o przedłużenie terminu do użycia środka prawnego, albo, w terminie ustawą niniejszą wyznaczonym, prośbę o oznajmienie motywów rozstrzygnięcia, które też władza wydała, przerywa się termin aż do dnia doręczenia odnośnego załatwienia i odtąd zaczyna upływać na nowo.

§. 3.

Skutkiem ustawy niniejszej wszystkie postanowienia tyczące się przedmiotów dla których została wydana a z nią niezgodne, tracą moc obowiązującą.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1876.

Z temi przypadkami w których doręczenie nastąpiło przed dniem 1 kwietnia 1876, jeżeli środek prawny jest jeszcze dopuszczalny, tak postąpić należy, gdyby doręczenie nastąpiło dnia 1 kwietnia 1876.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi spraw wewnętrznych i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 19 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auesperg r. w.

Lasser r. w.

Pretis r. w.